

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460526

23. De Delictis puerorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61800)

Remota est Lex Julia, quæ contra prævaricatores, & SCcum Turpillianum, quod contra tergiversatores latum est, l. 3. §. 1. & 2. ff. de Prævaricator.

- 4 *Proxima* sunt, qui colludunt. Possunt autem colludere non modò personæ principales, scilicet actor & reus, sed etiam Procuratores, & Advocati, ut docet Hostiens. in *Sum. h. t. num. 2.*

§. IV.

- 5 *Materia*, seu *objectum* collusionis sunt causæ criminales. In civilibus (exceptis beneficiis Ecclesiasticis. c. 3. h. t.) regulariter collusio locum non habet: siquidem in illis licita est concordia, & amicitia litigantium, cum de privato duntaxat eorum interesse agatur, ut notat Mascard. de *Prob. concl. 322. n. 6.*

§. V.

- 6 *Forma* collusionis stat in modo, quo committitur. Committitur autem vel omittendo veras probationes, vel admittendo falsas defensiones, vel coeptam accusationem deservendo.

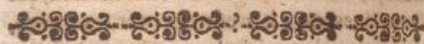
§. VI.

- 7 *Finis* collusionis est absolutio rei, vel certè condemnationis evitatio injusta, quandoque etiam poenæ tantum imminutio.

§. VII.

- 8 *Effectus* collusionis est poena colludentium, quæ arbitraria, seu extraordinaria est pro qualitate criminis variè à Judice aut exasperanda, aut moderanda. l. 2. ff. de Prævar. l. 1. §. si quis. 7. l. 3. ff. Ad SC. Turpill. Const. crim. Caroli V. art. 115. Præterea Prævaricator fit infamis, & posthac ab accusatione repellitur. l. 4. ff. de Prævaricatorib. In tergiversatorem ex SCto Turpilliano statuitur multa quinque librarum auri. l. 3. §. 2. ff. Eod. isque similiter ab ulteriori accusatione excluditur. l. 2. ff. Ad SCcum Turpill. Interim Judex contra reum ex officio potest procedere. c. 1. & 2. h. t. imò reus etiam absolu-

tus ex collusionem, ab alio denuò accusari, & contra eum inquiri valet. c. fin. Eod. Quòd si collusio super beneficio facta fuerit, uterque colludens tali beneficio perpetuò privatur. c. 3. h. t. Quomodo autem collusio detegatur pluribus tradit Menoch. de *Præf. l. 5. præf. 27.* Mascard. *loc. cit.*

TITULUS XXIII.

De Delictis Puerorum.

SUMMARIUM.

1. An, & quomodo delictis obstringantur infantes?
2. Infantia proximi?
3. Pubertati proximi?
4. Minoremnes?

HOC titulo disquiritur: anne Pueri delictis, quæ hæcenus expendimus, obstringantur? Ad quam *questionem* distinctè r. &

Dico I. Infantes, id est, pueri septenniò minores. l. 18. C. de *Fure delib.* non obligantur ex delictis, & propterea nec conveniri inde, nec puniri possunt poenâ aliquâ propriè dictâ. Clem. un. de *Homicid.* l. 5. §. 2. ff. Ad leg. Aquil. cum eos excuset & tueatur innocentia consilii. l. 12. ff. Ad leg. Cornel. de *ficar.* Addidi: poenâ propriè dictâ: nam si interdum infantes à Parentibus castigantur, hoc fit eo fine, quo equus calcari, canis fuisse, ut nempe apprehensione doloris faciant, quod exigitur, vel omitant, quod improbat. Haunold. de *F. & F. tom. 6. tr. 3. c. 10. n. 519.*

Dico II. Pueri infantia proximi, id est, infantia non multum majores æquiparantur infantibus, & neque illi delinquant, nec poenam aliquam propriè dictam incurrunt: siquidem & in hos dolus non cadit, cum perfecto iudicio, ac deliberatione de rebus agendis, vel fugiendis careant, & non multum à furiosis distent. §. 9. *Inst. de Injuril. stipul.* Adde l. 1. §. 15. ff. *Deposit.* l. 3. §. 26. ff. de *Dol. mal. & met. except.* l. 3. §. 1. ff. de *Sepul. viol.* l. 111.

LIIT. ff. de R. F. l. 1. in fin. C. de fals. monet. Clariss. D. D. Gletle in Furispr. terrib. tom. 1. p. 1. c. un. §. 3. n. 26. Carpz. in pr. cr. p. 3. q. 143. n. 30. Severius tamen nonnunquam compescendi sunt, præsertim ubi doli capacitas haud obscuris signis in iis conspicitur, si quid delinquant, ne delinquere adiuvescant. Sfort. Odd. de restit. in integr. p. 2. quest. 80. n. 45.

pœnam ordinariam mitigare potest per d. l. 37. §. 1. ff. de Minorib. & pœnam mortis qualificatam convertere in pœnam mortis simplicem, vel hanc in pœnam fustigationis aut relegationis, si modò hujus mitigationis habeat justam, & probabilem causam. Carpz. d. q. 123. n. 80. & seqq.

TITULUS XXIV. De Clerico venatore.

SUMMARIA.

1. Cur? 2. 3. Et sub qua pœna Clericis prohibita sit venatio?

Post delicta quibusvis personis communia sequuntur delicta propria Clericorum, quæ inter primum est venatio.

§. I.

Venatio, id est, ferarum occupatio, licet jure Divino, Gentium, & Civili omnibus liberè permessa fuerit, attamen Clericis prohibita est. c. 1. & 2. h. t. tum ne per eam à Divinis officiis abstrahatur. c. 1. Ne Clerici, vel Monach. tum quia propter armorum usurpationem, cædes, clamores, cursus, statui eorum, qui gravitatem morum desiderat, minus respondet. Zoël. h. t. n. 1.

§. II.

Pœna Clerici venatoris variat: si Episcopus in venatione sæpius detentus fuerit, tribus mensibus; si Presbyter, duobus mensibus à communione; si Diaconus, ab omni officio suspenditur. c. 1. h. t. si Monachus, & quidem Abbas, vel Prior, per annum à collatione beneficiorum; si alius, per annum ab administratione, si quam habet, suspenditur; si nullam habet, per annum ad administrationem, aut beneficium obtinendum inhabilis redditur. Clem. 1. §. porro. & seq. de Statu Monach. Reliqui arbitriò judicis, ita tamen,

S

ut

3 Dico III. Pueri pubertati (quæ in materia criminali in fœminis æquè, ac in masculis exacto anno 14. æstimatur juxta Const. cr. Caroli V. art. 164. Clariss. D. D. Someing. ad Inst. differr. 2. §. 1.) proximi, quia doli sunt capaces, delinquere, & delinquendò obligari possunt. c. 1. h. t. l. 14. ff. de SCro Silan. l. 23. ff. de Furt. d. l. III. ff. de R. F. Sed ita, ut quantumcunque delinquant, mitius puniri debeant. c. 1. & 2. h. t. ideòque, tametsi crimen capitale commiserint, pœnâ mortis tamen afficiendî non sint, imò nec pœnaliter torquendi. l. 10. ff. de Quæstionib. l. 1. §. 33. ff. de SCro Silan. Afficiuntur proinde pœnâ extraordinariâ mitiore arbitriò judicis, idque ob infirmitatem judicii, & hinc probabiliter creditam minorem animi perversitatem. Farin. tom. 3. tit. de Pœn. temperand. q. 92. Interim non repugnat, quin, si crimina sint omnino enormia, & valde perniciofa, atque malitia ætatem suppleat, nec ulla spes constantis emendationis alloceat, veluti in veneficis, etiam mortis pœna infligi queat per l. 14. ff. de SCro Silan. Const. Carolin. d. art. 164. Quod in crimine lætæ Majestatis admittit Decian. apud Farinac. d. q. 92. n. 107.

4 Dico IV. Minorenes, hoc est, qui jam excesserunt annum 14. nondum verò 25. regulariter solo minorennitatis prætextu à pœna ordinariâ delicti commissi nullam excusationem merentur per l. 9. §. 2. l. 37. §. 1. ff. de Minorib. l. 1. C. Si advers. delict. Addidi: regulariter: Judex namque ob minorennitatem

KÖNIG IN DECRET. LIB. V.